

Mejeriet beregnede sig for høj en Pris, vilde det være naturligt, at det maatte underkaste sig de samme Bestemmelser som andre Mejerier, der tog for høj en Pris. Er det virkelig et tilstrækkeligt Krav at stille til dette Mejeri, der er skabt af ledende Mænd indenfor Socialdemokratiet, at det skal følge efter med Priserne? Hvis et saa nødvendigt Næringsmiddel som Mælk kan sælges til en Pris, der er meget billigere, vil det saa ikke være ganske naturligt, at dette Mejeri, som er skabt af Socialdemokratiet, viser os Vejen?

Det ærede Medlem siger, at maaske kan denne Mælk ikke sælges billigere, for dette er netop et af de Omraader, hvor der stilles ganske urimelige Krav fra Forbrugerne med Hensyn til Fordelingen af Varene, og at naturligvis Forbrugerne maa betale for Opfyldelsen af disse Krav. Jeg siger, der stilles *store Krav*, det ærede Medlem siger, der stilles *urimelige Krav*. Men disse Krav stilles jo ikke alene paa Omraader, hvor Socialdemokratiet har Interesser, de rejses jo ogsaa paa mange andre Omraader, og derfor, naar det ærede Medlem tager det med i sine Betragtninger her, maa han ogsaa tage det med, naar han bedømmer Prisforholdene paa andre Omraader.

Det ærede Medlem omtalte Bagermestrenes Fortjeneste. Det ærede Medlem maa nu for det første lægge Mærke til, at i Bagermesterens Fortjeneste indgaar i mange Tilfælde ikke alene hans egen Arbejds løn, men ogsaa Betaling til hans Kone; i mange Tilfælde passes en Butik af Bagermesterens Hustru, mens han selv er beskæftiget i Bageriet. Derfor kan man ikke sammenligne denne Løn med en Bagersvends, hvis Hustru maaske ogsaa, uden at det kommer frem, har en særlig Indtægt ved en særlig Beskæftigelse. Man maa der — det gjorde for øvrigt det ærede Medlem Hr. Kragh opmærksom paa — ikke lukke Øjnene for, at hvis Priserne indenfor Brødfabrikationen skulde være for høje, har ogsaa „Arbejdernes Fællesbageri“ en smuk Opgave, at i vise, at Brødet kan fremstilles og sælges til en billigere Pris, end det hidtil er sket. Men denne smukke Opgave har „Arbejdernes Fællesbageri“ endnu ikke opfyldt. (*Hans Nielsen*: Jo, i høj Grad). Ja det ærede Medlem siger, at det har i høj Grad opfyldt denne Opgave. Mig bekendt er Priserne ganske de samme hos „Arbejdernes Fællesbageri“ som hos de selvstændige Brødfabriker.

Den højtærede Statsminister sagde, at det særlig af Hensyn til Valutaordningen vilde være meget vigtigt, at vi fik et virke-

ligt Prisfald. At vi maa have det nødvendige Prisfald, er jeg ganske enig med den højtærede Statsminister i, men jeg kan ikke være enig med ham, hvis han mener, at vi ikke *har* faaet noget Prisfald, for det har vi. Paa mange Omraader har vi faaet et meget stærkt Prisfald, og der er ingen Tvivl om, at efterhaanden vil Prisfaldet slaa igennem paa andre Omraader, hvor ikke andre Ting, f. Eks. Arbejds løn, er en Hindring derfor. Men det, jeg er uenig med den højtærede Minister i, er, at det naturlige Prisfald kan fremmes gennem en Lovgivning, og der har jeg under Forhandlingerne forleden Dag fremhævet, at hvis en saadan Lovgivning kunde skabe billigere Priser for Forbrugerne, vilde det have vist sig i Norge, hvor man har en saadan Lovgivning. Jeg fremhævede, at til Trods for, at man lige siden Krigen har haft Lovgivningsforanstaltninger som dem, man her foreslaar — ikke ganske de samme, ikke en Bestemmelse som den om Konjunkturavance, men dog Lovgivningsbestemmelser, der skulde søge at regulere Prisforholdene —, har man i Norge kun opnaaet det modsatte, at Prisniveauet fra Krigen Begyndelse til nu har udviklet sig til at ligge højere end i Danmark. Hvis saadanne Lovgivningsforanstaltninger hjalp noget, maatte man da have opnaaet, at Prisniveauet var langt lavere i Norge end i Danmark.

De Tal, jeg fremdrog, var taget fra en Periode, der laa forud for den stærke Kronestigning, fra Marts Maaned, idet det jo er givet, at den Udvikling, Kronestigningen har medført baade i Norge og i Danmark, i høj Grad kan have forrykket Forholdet. Man vil ikke med samme Ret kunne drage Tallene fra nu, sammenligne dem og sige, at det var et Bevis, der kunde bruges mod den Ordning, man her var inde paa. Men jeg kan supplere de Oplysninger, jeg fremkom med forleden, med nogle Udtalelser, der viser, at ogsaa efter den stærke Kronestigning i Norge og i Danmark har Forholdene udviklet sig paa en Maade, der ikke tjener til Anbefaling for Gennemførelsen af saadanne regulerende Foranstaltninger.

Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier af en Indberetning, der er fremkommet gennem det danske Konsulat for nogle ganske faa Dage siden, nogle Oplysninger, som stammer fra en Mand, der ikke stiller sig modvillig overfor Priskontrolforanstaltninger, men som herigennem oplyser, hvorledes Forholdene har udviklet sig i Norge i Sammenligning med Danmark. I denne